

ששים שניות על מצב הכלכלה עודד גולדרייך

דוברי הממשלה חוזרים על הטענה שהכלכלה במצב טוב. האומנם?

הכלכלה היא מכלול הפעילות האנושית, המכוונת להשגת האמצעים החומריים הדרושים לבני האדם לצורך קיומם ורווחתם. לפיכך, **כלכלה טובה** מייצגת מצב בו האמצעים החומריים הנ"ל מצויים ברשות רוב מכריע של הציבור (אם לא כולו), והם מאפשרים לו קיום נאות ורווחה.

הציר המשותף למחאה העממית השוטפת את החברה האזרחית בישראל בימים אלו היא הטענה שרוב הציבור אינו נהנה מקיום נאות ומרווחה: הוא סובל מקשיי קיום חומריים, ועל כך המחאה. אמור מעתה: **מצב הכלכלה בישראל הוא גרוע ביותר, לפחות על פי דעתם של רוב מכריע מן האזרחים.**

התגובות של דוברי הממשלה למחאה העממית והצעותיהם לפתרון הבעיה מצביעים גם הם על חוסר הבנה. הציבור לא מעוניין ברפורמות מבניות מן הסוג שנכפו עליו בעשור וחצי האחרון. הרפורמות האלו, שבבסיסן התנערות המדינה מאחריותה לקיום החומרי של אזרחיה (בתחומים כמו דיור, בריאות וחינוך), הם שדרדרו את מצב הכלכלה (ז"א את יכולת הקיום של האזרחים). הציבור מעוניין במדיניות הפוכה בתכלית: ביצירה או חידוש של מנגנונים מדינתיים שתכליתם לספק צורכי קיום בתחומים כמו דיור, בריאות וחינוך.

הציבור גם מצביע על אופן המימון של השירותים החברתיים הנ"ל: חלוקה צודקת יותר של העוגה – קרי העלאת שיעורי המס הישיר על חברות ובעלי הכנסות גבוהות. גם כאן מדובר פשוט בהפיכת המדיניות של העשורים האחרונים אשר הורידה את שיעורי המס (בעיקר) על חברות ובעלי הכנסות גבוהות, תוך צמצום התקצוב של השירותים החברתיים הנ"ל.

מה כאן כל כך מסובך?